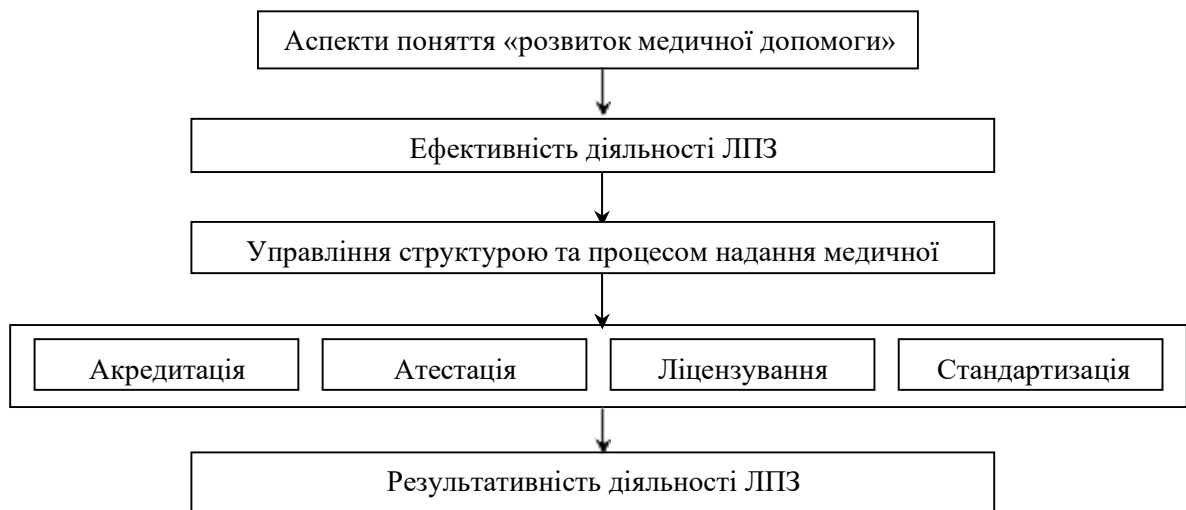

Притула Василь Петрович, *магістрант*,
Ляхович Галина Іванівна, *д.е.н., професорка*
професорка кафедри управління та адміністрування

РОЗВИТОК МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

На жаль, у літературних джерелах на сьогодні не сформульовано поняття «розвиток медичної допомоги». Відомо, що розвиток є незворотне, направлене закономірне змінювання ідеальних та матеріальних об'єктів. Тільки одночасна наявність усіх цих трьох властивостей означає процеси розвитку. У процесі розвитку з'являється новий якісний стан об'єкта, що характеризується зміною його складу і структури. Отже, розвиток обумовлює якісні направлені зміни тієї чи іншої системи [1].

З цього погляду, поняття «розвиток медичної допомоги» повинно бути узагальнюючою характеристикою, яка відображає взаємозв'язок відповідних елементів з незворотним, направленим і закономірним змінюванням процесів їх функціонування зі знаходженням нового стану об'єкта або структури. Тому, в методологічному контексті поняття «розвиток медичної допомоги» повинно складатися з таких аспектів: ефективність діяльності лікувально-профілактичного закладу (ЛПЗ); управління структурою та процесом надання медичної допомоги; акредитація ЛПЗ; атестація медичного персоналу; ліцензування медичної практики; стандартизація медичної допомоги (рис. 1).

Рис. 1. Структура поняття «розвиток медичної допомоги»

Під час проведення системного аналізу літературних джерел сформовано перелік характеристик (таблиця), сукупність яких повинна відповідати процесу розвитку медичної допомоги [3].

Державне управління розвитком медичної допомоги в системі охорони здоров'я є процес, який поєднує соціальну, економічну та організаційну функції.

Реалізація цих основних функцій державного управління в сучасних умовах пов'язана із загостренням суперечностей між керуючою та керованою підсистемами і невідповідністю фактичних потреб населення реальним можливостям сфери охорони здоров'я. Розв'язання цих суперечностей вимагає вдосконалення існуючих та впровадження нових механізмів державного управління системою охорони здоров'я, які повинні реалізовуватися на організаційному, економічному, правовому та соціальному рівнях. Для досягнення цього необхідно проаналізувати ресурси галузі охорони здоров'я (фахівців, споруди, медичне обладнання та ін.). Результатом проведеної роботи є конкретні діагностично-лікувальні й профілактичні технології для надання медичної допомоги з відповідним обґрунтованим використанням медичних послуг, які ефективно розподіляються в системі охорони здоров'я.

За висновками проведеного дослідження можливо розв'язати існуючі суперечності щодо вдосконалення існуючих та впровадження нових механізмів підвищення ефективності державного регулювання розвитку системи охорони здоров'я України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Алексеев Л. П. Кратний философский словарь / Л. П. Алексеев. – М. : Проспект, 2001. – 313 с.*
2. *Радиш Я. Управління якістю медичної допомоги – складова державного управління охороною здоров'я / Я. Радиш, Л. Голик, Д. Гак // Вісн. УАДУ. – 2002. – №1. – С. 152–160.*
3. *Шевцов В. Г. Державне управління розвитком медичної допомоги в умовах реформування системи охорони здоров'я / В. Г. Шевцов // Актуал. пробл. розвитку управлін. систем: досвід, тенденції, перспективи : зб. матеріалів наук.-практ. конф., 19 квіт. 2006 р. – Х. : Магістр, 2006. – С. 157–163.*

**Дзядик Мар'ян Мирославович, магістрант,
Дмитришин Марта Василівна, к.е.н., доцентка,
доцентка кафедри управління та адміністрування**

ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ПІД ЧАС РЕАЛІЗАЦІЇ БУДІВЕЛЬНИХ ПРОЄКТІВ У РЕГІОНІ

Усі регіони України вкрай потребують розбудови зношеної інфраструктури та створення нових об'єктів промислового та освітнього призначення. Переважна більшість будівельних проєктів характеризуються складністю реалізації, значним рівнем витрат, довгим терміном виконання та необхідністю застосування специфічних знань та вмій.

Цікавим у даному контексті є застосування досвіду публічно-приватного партнерства, яке дозволяє залучити до реалізації ідеї та ресурси різних суб'єктів, - державних та приватних. Така співпраця дозволяє використати переваги усіх сторін співпраці.